

Огорченъ отъ разни интриги въ Крайова, Д-ръ Беронъ прѣзъ 1839 г. си далъ оставката отъ длъжността и се зарекълъ да не практикува вече медицината, което и изпълнилъ. Обаче, въ останалото врѣме на живота си — въ разстояние на 30 години, живѣлъ повечето въ Парижъ, той се посвѣтилъ на научни изслѣдвания по физико-математика, химия и астрономия, като при това се ръководилъ отъ свои собствени основни начала. Той напечаталъ на френски и нѣмски много съчинения. Д-ръ Беронъ бѣ неуморимъ писателъ: съ писане и научни изслѣдвания се е занимавалъ денъ и нощъ, дори до самата си смъртъ. Въ Парижъ той се е занимавалъ главно съ философската проблема: да издири оная сила, отъ която произлиза всѣка промѣна въ физическия свѣтъ. Неговитѣ изслѣдвания го довели до хипотезата за нѣкакъвъ *електрородъ* — като основенъ факторъ на всички природни явления. По важни негови съчинения сж: 1. Система на атмосферологията, 2. Небесна физика, 3. Славянска философия и пр.

Но Д-ръ Беронъ е билъ и извънредно усърденъ и ревнителъ за просвѣщение на отечеството си. Движимъ отъ това родолюбиво чувство, той се погрижилъ най-напрѣдъ за просвѣщението на родния си градъ Котелъ. За тая цѣль той условилъ учения българинъ Александръ Хаджикъ (Росети) и го изпратилъ за учителъ въ Котелъ, но като не се задържалъ тамъ, Д-ръ Беронъ пратилъ вмѣсто него другъ учителъ, именно Ив. Добровича. Д-ръ Беронъ прѣвъ се е загрижилъ за просвѣщението и на женския полъ: прѣзъ 1840 г. той изпратилъ брата си Руско въ Котелъ съ пари, за да услови учителъ за момичетата въ Котелъ. Тая си помощъ той давалъ двѣ години, а послѣ у него се породила мисълта да подържа въ продължение на 5 години женски училища въ десетина градове въ България, като напр. въ Котелъ, Сливень, Ямболъ, Шуменъ, Разградъ и пр. Цѣльта